

**R.P. Petri Leurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

461. An succedat Episcopo in jurisdictione delegata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74203)

de benef. p. 5. c. 7 n. 38. citans Abb. in s. i. dñm olim. n. 2. Felin. in c. cùm omnes. de constit. n. 10. Rebuss. in pr. tit. de devolut. n. 68. n. 69. Coras. Cuch. &c.

2. Limitat nihilominus responcionem Ventrigl. cit. n. 7. ex addit. ad Quarant. in sum. Bullar. v. sede vac. citato etiam pro hoc Meroll. loc. cit. n. 18. nimirum, quod si id, quod Episcopo competit jure speciali & accidental, tribuat Episcopo novam jurisdictionem, non succedat in eo Capitulum, succedat vero, si id Episcopo novam jurisdictionem non tribuat, sed est annexio seu additamentum ad generalem Episcopi jurisdictionem.

3. Limitat eandem responcionem Paulò aliter Garc. loc. cit. n. 39. nimirum ut non succedat Capitulum in iis, quæ competunt jure speciali, si sunt ex iis, quæ non competit tanquam Ordinatio, seu ut Episcopo, pro quo citat Roman. cons. 506. n. 1. v. g. in casu feudi (de quo loquuntur Abb. & Felin) in quo non competit jurisdictione Episcopo, ut Episcopo, sed ut Domino Feudi, succedat vero in iis, quæ et si jure speciali competant, competit tamen tanquam Ordinario, & ut Episcopo, & ex jurisdictione Ordinaria, ut in jurisdictione, quam habet ex consuetudine (de quo quæst. seq.) vel etiam, quam habet ex decreto Tridentini. sess. 24. c. 6. censent Pirh. loc. cit. Garc. loc. cit. n. 21. ubi, quod facultas loc. cit. à Concilio concessa Episcopo competit etiam Capitulo sede vacante; & quod licet illa facultas competit Episcopo jure speciali dicti decreti competit tamen ei jure communis, & ex jurisdictione Ordinaria ei tributa per dictum decretum, ac ita in terminis docere ait Garcias Aragonium 2.2. q. 82. a. 12. concil. 8. Henr. in sum. l. 6. c. 16. §. 1. Rodriq. qq. regular. tom. 1. q. 61. a. 9. Sanch. loc. cit. Suarez de penit. d. 30. s. 2. n. 4. et si contrarium docet de censor. loc. cit. verum de hoc securius statues expensa responsionem ad quest. seq. Vide quoque dicta supra, ubi, num potestas competens Praelato ecclesie Collegiata transcat ad Capitulum, Praelatura illa vacante.

Questio 460. Num itaque succedat Capitulum in iurisdictione, quam Episcopus habet ex consuetudine, vel etiam ex privilegio?

1. **R** Esp. ad primum affirmative modo jurisdictione illa consuetudine acquisita competit Episcopo ut Episcopo. Pirh. ad tit. de major. & obed. n. 45. ubi: regula generalis, quod Capitulum in exercenda jurisdictione Ordinaria Episcopi sede vacante succedat, extenditur, sive ea ex jure communis competit Episcopo, sive per consuetudinem acquisitam sit; cum etiam competit Episcopo ut Episcopo. Garc. loc. cit. n. 46. citans Pavin. p. 1. q. 9. n. 7. Cuchum institutionib. major. l. 2. tit. 9. n. 85. Anton. Genuensis in pr. curie Archep. Neapol. c. 85. n. 31. de cetero contrarium est, ubi potestas illa acquisita consuetudine non competit Episcopo ut Episcopo, qualis v. g. est potestas ex consuetudine competit Episcopo interveniendo alicui electio- ni, & de hac jurisdictione seu potestate censendi sunt locuti, qui contrarium tenent ut Sbroz de Vir- car. l. 2. q. 30. a. n. 3. quod jurisdictione, quæ de Consuetudine competit Episcopo, non transeat in Capitulum, censet verius, & id tanquam verius defendi a Felin. in c. cùm olim. n. 5. & maximè si consuetudo illa sit contra jus inducta. Ex quo Sbroz illud quoque hic notandum, quod habet loc. cit. n. 8. ex Felin. loc. cit. quod quando additum non nascitur eadem via, quæ principale, tunc non judicetur idem, quod de principali prout etiam, quando est diversa ratio inter accessorium, & principale, ut Jason. in l. fin. II. de condit. indeb. Decius in l. sp. ascen- da. cod. de pac. quemadmodum non nascitur eadem via facultas, seu jurisdictione, quæ competit Episcopo de consuetudine, vel alio jure speciali, adeoque non sit tanta communio inter Episcopum, & Capitulum in his, quæ suat de consuetudine, vel jure

speciali, sicut in iis, quæ competit de jure com- muni, ut Abb. in c. cùm olim.

2. Resp. ad secundum quoque affirmative modo sint, quæ ex privilegio in perpetuum concessa, seu commissa sint Episcopis, ita ut in ordinariam eorum jurisdictionem transferint, quæ enim Episcopis jure speciali non merè delegato, sed ordinario competit (qualiter ordinaria censetur potestas non collata intuitu personæ, sed dignitatis, seu officii in perpetuum Pirh. loc. cit. Ventrigl. loc. cit. n. 10.) succedit capitulum Pirh. ibidem citans Sanch. de matrim. l. 8. d. 2. contra Suarez de censor. d. 41. f. 2. c. 3. secus esse, sive non transire ad Capitulum privilegia & immunitates concessas Episcopo ratione Ordinis, & dignitatis Episcopalis (quas refert gl. in c. ult. v. indulgemus, de privileg.) ait Ventrigl. loc. cit. n. 13. ex Pavin. & addit. ad Quarant. Porro talis potestatem specialiter indulamt Episcopis transfe- rentem ad Capitulum sede vacante esse potestatem absolvendi, & dispensandi in casibus papalibus oculitis, nec deductum ad forum contentiosum concessam Episcopis à Trid. sess. 24. c. 6. censent Pirh. loc. cit. Garc. loc. cit. n. 21. ubi, quod facultas loc. cit. à Concilio concessa Episcopo competit etiam Capitulo sede vacante; & quod licet illa facultas competit Episcopo jure speciali dicti decreti competit tamen ei jure communis, & ex jurisdictione Ordinaria ei tributa per dictum decretum, ac ita in terminis docere ait Garcias Aragonium 2.2. q. 82. a. 12. concil. 8. Henr. in sum. l. 6. c. 16. §. 1. Rodriq. qq. regular. tom. 1. q. 61. a. 9. Sanch. loc. cit. Suarez de penit. d. 30. s. 2. n. 4. et si contrarium docet de censor. loc. cit. verum de hoc securius statues expensa responsionem ad quest. seq. Vide quoque dicta supra, ubi, num potestas competens Praelato ecclesie Collegiata transcat ad Capitulum, Praelatura illa vacante.

Questio 461. An Capitulum succedat Episcopo in jurisdictione delegata?

1. **R** Esp. In hac materia satis confusa loqui AA. plures. Primò in jurisdictione, quæ in perpetuum committitur, & delegatur à sede Apostolica muneri Episcopali, ita ut ex officio deinceps competit Episcopis, sive ut deinceps successores omnes Episcopi admittantur ad dictam delegationem, succedere capitulo sede vacante, nisi aliud aliunde legitime colligatur ex mente delegantis, tradunt Barbos. jur. eccl. l. 3. c. 32. n. 107. Ventrigl. loc. cit. 10. citantes Molin. de just. n. 6. tr. f. d. 1. n. 8. & 9. rationem addit Barbos. quia supposita perpetuitate hujus delegationis, per quam id, de quo actum fuerit, annexitur in perpetuum Episcopali muneri, non quidem principaliter in bonum Episcopi, nec tanquam ejus privilegium, sed in bonum eorum, in quos ea jurisdictione taliter delegata exercetur vel aliorum, & Ecclesie, sequitur, eandem jurisdictionem censendam esse ut accessionem, imò ut patrem totius jurisdictionis Episcopalis in communis, ac protinde ut talis transitur in Capitulum, in quod sede vacante transit per viam regulare tota episcopalis jurisdictione. E contra non transit in Capitulum, quæ concessa sunt à Papa Episcopo sub nomine dignitatis, & consequeantur etiam ejus successoris delegatione speciali, seu tanquam delegata ad aliquam particularē tantum causam vel negotium. & quo ad hoc postremum, nempe dum ad speciale negotium demandatur,

mandata, seu concessa Episcopo iurisdictione, eam eo mortuo (etiam literis jam presentatis, ut expressè Barbol. juris eccl. l. 1. c. 32. n. 104. Garc. p. 5. c. 7. n. 43. & Pignat. paulò post citandus) non transire ad Capitulum, sed refervari Episcopo successori, consentit Pignat. tom. 5. consult. 24. n. 2. & est communis omnium. Et sic manifestum est, quod ubi electa est industria personæ Episcopi, potestas ei delegata non transire ad Capitulum. Lotter. l. 2. q. 2. n. 3. Utricq; vero parti hujus distinctionis adhærere videtur Azor. Inst. mor. p. 2. l. 3. c. 39. q. 4. ubi: in his, quæ convenienter Episcopo jure delegato minime succedit Capitulum; quia non succedit nisi in iurisdictione, quæ Episcopo competit jure ordinario, ut est communis opinio. Nihilominus tamen potest Capitulum autoritatem aliquam habere in iurisdictione Episcopi generaliter auctoritate apostolica delegata, ubi necessarium viderur, negotium à Capitulo expediri, ita ut moram non patiatur. Pro quo postremo nimis quod Capitulum sede vacante succedit in iurisdictione generaliter delegata Episcopo à jure vel auctoritate apostolica, si necessarium videbitur id expediri per Capitulum, citat Garc. p. 5. c. 7. n. 46. Pavin. p. 1. q. 7. n. 9. & q. 10. n. 4. Genuens. loc. cit. n. 30. Cuchi loc. cit. n. 8.

2. Secundò tradit Fagni. in c. his quæ. de major. & obed. n. 54. non transire in Capitulum iurisdictionem competentem Episcopo non jure suo ordinario; sed delegato, et si competit ei ex generali delegatione Sedis Apostolicae; citat pro hoc Jo. And. in c. ad abolendam. d. Hæret. super ult. gl. Federic. de Senis cons. 30. atque; quod, licet huic opinioni contradicant multi, eam tamen defendit & tanquam veriore ostendit à Card. in Clem. 1. q. 8. de Hæret. Abb. in c. cùm olim. de major. & obed. n. 2. & communem tenetnamque dicti à Franco in c. 4. n. 1. de major. & obed. in c. num. 6. Unde jam infert Fagni. loc. cit. n. 55. potestatem à Tridentino tributam Episcopis tanquam Sedis Apostolicae delegatis non transire in Capitulum sede vacante. Secus tamen esse, seu transire ad Capitulum potestatem, & iurisdictionem, ait n. 56. si Episcopis competit utroque jure, scilicet Ordinario & delegato; veluti si Concilium det illis facultatem procedendi etiam auctoritate apostolica. Quippe valde diversa sunt, concedi illis simpliciter potestatem procedendi auctoritate apostolica, & concedi illis facultatem etiam procedendi auctoritate apostolica; particula enī illa etiam est implicativa iurisdictionis ordinariæ, ut Fagni. citans seipsum in c. ad audiendum il primo. n. 46. de eccles. adif. Huic Fagnani doctrinæ inhæret Pirk. loc. cit. n. 48. ubi, quod non succedit Capitulum in iurisdictione delegata, et si delegatio facta à jure communi, vel Concilio generali; ut per viam juris absolute etiam, & in perpetuum commissum quid Episcopis expediendum auctoritate apostolica, v.g. visitent moniales exemptas, aliudque quid circa Religiosos exemplis exercetan tanquam Sedis Apostolicae delegati; et quod tunc illa potestas non sit ordinaria, sed delegata; quia eo ipso, quod Episcopi procedere debet auctoritate apostolica (intellige solā) non agat ex proprio seu ordinario officio suo episcopali. Secus habet utroque jure & Ordinario & Delegato illis competit, &c.

3. Tertiò non multum dissimile quid à doctrina Fagnani tradit Garcias loc. cit. n. 44. Capitulum in iurisdictione delegata non succedere Episcopo, etiam si delegatio facta à Canone; et quod

licet tunc comperat à jure communi, tamen sit ex potestate specialiter inducta, & non competente Episcopo; pro quo citat Abbat. Felin. Jo. Audra. Sauch. ubi supra num. 10. Unde num. 45. infert Garcias, Capitulum sede vacante non posse visitare monasteria monialium exempla, quæ visitat Episcopus auctoritate apostolica juxta Clem. 2. de statu Monach. de quo nos infra. Infert quoque num. 47. Capitulum non succedere in casibus, in quibus à Concil. Trident. datur Episcopo facultas procedendi ut Sedis Apostolicae delegato. Secus tamen esse ait num. 48. sive succedere Capitulum, dum datur à jure, vel Concilio Episcopo iurisdictione in aliquibus casibus, quām alias non habebat prorogando, & extendendo ad illos iurisdictionem illius, & potestatem ordinariam, ita ut Episcopus jam procedat etiam in illis casibus jure proprio, & tanquam Ordinarius. Quod longè diversum quid esse ait ab illo, quod detur à jure Episcopo iurisdictione delegata, ut procedat auctoritate apostolica tanquam Sedis Apostolicae Delegatus. Idem est (ut Garc. num. 49.) dum solū tollitur à jure vel Sede Apostolica obstatu exemptionis; et quod tunc redatur ad jus commane, & ordinaria potestas Episcopi relinquatur sibi quasi libera à vinculo, quo per exemptionem illam erat veluti suspensa. Illud denique notat Garc. num. 50. quod, quando verba: auctoritate apostolica: conjunguntur cum verbis: concedimus facultatem: non faciunt iurisdictionem delegatam, sed bene, quando conjunguntur potestati faciendo; pro quo citat Pavin; ubi ante. q. 10. num. 3.

Questio 462. An Capitulum succedat in iis, que concessa Episcopo ratione dignitatis, & preeminentiae episcopalibus, & que aliis, quæ Episcopi non sunt, et si alias iurisdictionem quasi episcopalem habeant, non conceduntur?

R Espōnd. negative. Ventr. gl. loc. cit. num. 13. Layman. ad c. scriptum. de elect. n. 3. ubi generaliter ait: Capitulum vacante sede non succedit in iis, quæ Prælato speciali jure competunt ratione Dignitatis; ut docent AA. in c. verum. de foro competente: Abb. in c. c. scriptum. n. 13. Butrio n. 25. Et specialiter de Episcopo, quod quæ ei ratione dignitatis sua speciali jure data, vel commissa sunt, non transirent ad Capitulum, habet Laym. ad c. quoniam. de off. iud. Delegat. n. 1. Eadem habet Pirk. loc. cit. n. 49.

Questio 463. Num succedat Capitulum Episcopo quod ad facultatem interveniendi alicui actui de consuetudine, vel etiam præbendi de necessitate consiliis?

R Espōnd. ad primum: satis dictum supra, ubi, num transirent in Capitulum, quæ de consuetudine competunt Episcopo.

2. Respond. ad secundum: Dum consilium Episcopi requirebatur in aliquo actu (intellige sive ex consuetudine, sive alio jure singulari) non succedit Capitulum sede vacante in eo dando. Sbroz. de Vicar. l. 2. q. 161. num. 6. citans c. unic. ne sede vac. in c. Abb. in c. cùm olim. de major. & obedient. colunt. penult.